

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 decembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 28 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Negru Alexei Timofei, născut la 04 martie 1993, în s.Neculăieuca, r-nul Orhei, domiciliat în or.Orhei str.I.Iachir 53/15.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 30.08.2012 pînă la 28.03.2013,

instanța de apel de la 25.04.2013 pînă la 26.06.2013,

instanța de recurs de la 08.10.2013 pînă la 11.12.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 28 martie 2013, Negru Alexei a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Negru Ilie și Negru Maxim în privința cărora hotărîrea judecătorească nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Negru Alexei, la 27 februarie 2012, în jurul orei 01.00, aflîndu-se în stradă în s.Curchi, r-nul Orhei, împreună cu alte persoane, încălcînd grosolan ordinea publică, din intenții huliganice, în prezența mai multor persoane, urmărind manifestarea bravurii sale și a forței grosolane, i-a aplicat cet.Negru Ilie și Negru Maxim multiple lovituri cu pumnii și picioarele în cap, față și în diferite părți ale corpului corp, în special lui Negru Maxim cauzîndu-le, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.89/D și nr.90/D din 19 mai 2012, lui Negru Ilie - vătămări corporale neînsemnate, sub formă de echimoză pe mucoasa ambelor buze și lui Negru Maxim - vătămări corporale ușoare, sub formă de plăgi contuze pe frunte, în regiunea suborbitală bilateral, echimoze în regiunea periorbitală bilateral.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul A.Negru, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că instanță și-a bazat concluzia privind vinovăția lui pe probe contradictorii, în lipsa unor dovezi incontestabile ce ar confirma vina sa în cele incriminate, fără a luat în considerație declarațiile sale că pînă la venirea lui conflictul era început, iar prietenul său N.Suvaca deja era agresat și bătut de I.Negru și M.Negru; instanța neîntemeiat și-a bazat concluziile pe depozițiile martorilor M.Grigoreț, I.Zolnicov și M.Tăruș, care

urmasu a fi apreciate critic, pe motiv că unii sînt rude, iar alții prieteni cu părțile vătămăte.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, apelul inculpatului a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel, verificînd în ședința de judecată probele administrate, care au fost cercetate de prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia că acestea demonstrează în acțiunile lui A.Negru săvîrșirea de către el a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiind bazată pe:

- declarațiile lui I.Negru, care a explicat că anume A.Negru împreună cu P.Negru și N.Suvaca fără nici un motiv l-au bătut pe fratele său M.Negru, iar cînd l-au doborît la pămînt continuînd să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele, el împreună cu M.Grigoreț și M.Țăruș au încercat să-i despartă, după care aceștea au plecat și peste cîtva timp de poarta lor s-au apropiat trei automobile din care au coborît vreo 8-10 persoane, printre care erau N.Suvaca, P.Negru și A.Negru, care și i-au aplicat lovituri lui M.Negru, iar cînd P.Negru a scos un cuțit și s-a îndreptat spre el spunînd că-i tăia gîtul, în scop de apărare, dînsul a luat o ștahetă din gard, cu care i-a aplicat o lovitură în cap, după care aceștea au fugit;

- declarațiile analogice ale lui M.Negru, care suplimentar a relatat că, A.Negru, N.Suvaca și P.Negru după ce s-au întors cu automobilele împreună cu vre-o 10 persoane, aceștia i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele, iar celelalte persoane i-au înconjurat, și, în timpul bătăii el, la rîndul său, l-a lovit pe N.Suvaca cu pumnul în față de două ori;

- declarațiile martorului M.Țăruș, care a lămurit că a văzut cum N.Suvaca s-a apropiat de M.Negru și a început să-i aplice lovituri cu pumnii în față, după care s-au apropiat încă doi tineri, care au fost opriți de I.Negru, apoi s-a apropiat și M.Grigoreț, împreună cu care au încercat să-i despartă pe ultimii, după care aceștia au plecat, iar peste vreo 10-15 minute de poarta lor s-au apropiat trei automobile din care au coborît cîteva persoane, printre care erau N.Suvaca și frații A.Negru și P.Negru, care i-au aplicat lui M.Negru lovituri în diferite părți ale corpului, iar cînd a fost doborît la pămînt, I.Negru a luat din ogradă o ștahetă și ieșind în stradă, i-a aplicat o lovitură lui P.Negru, care scosese din buzunarul pantalonilor un cuțit, ameninșindu-l că îl taie;

- declarațiile analogice ale martorului M.Grigoreț, care a mai concretizat că ieșind în stradă a văzut cum M.Negru era bătut de N.Suvaca, avînd fața însîngerată;

- declarațiile martorului I.Zolnicova, care sînt indentice cu declarațiile martorilor M.Țăruș și M.Grigoreț;

și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.02.2012; rapoartele de expertiză medico-legale nr.89/D, 90/D, 86/D, 93/D, 91/D, 87/D, 88/D din 19.05.2012; procesul-verbal de confruntare între I.Negru și A.Negru din 26.06.2012, conform căruia ultimul a recunoscut faptul că a aplicat cîteva lovituri cu pumnul în față lui M.Negru, conșinutul căroră confirmă faptul săvîrșirii de către inculpatul A.Negru a infracțiunii de huliganism.

La fel, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelant privind nevinovăția sa în comiterea faptei imputate și că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii de huliganism, sînt neîntemeiate, deoarece declarațiile lui I.Negru și

M.Negru, a martorilor M.Țăruș și M.Grigoreț expuse în sentință, confirmă vinovăția lui în cele incriminate, fiind dovedit faptul că dînsul, împreună cu alte persoane încălcînd grosolan ordinea publică, din intenții huliganice, le-au cauzat leziuni corporale cet.I.Negru și M.Negru.

De asemenea, instanța a considerat neîntemeiat și argumentul inculpatului, precum că declarațiile martorilor M.Grigoreț, I.Zolnicov și M.Taruș urmau a fi apreciate critic, pe motiv că unii sînt rude, iar alții prieteni cu părțile vătămate, deoarece declarațiile acestor martori pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești sînt consecvente și coroborează între ele, precum și cu restul probelor cauzei, și nu trezesc careva dubii, și anume din acestea reiese că A.Negru, fiind atacant, nu s-a aflat în stare de legitimă apărare, iar apariția în stradă a lui I.Negru cu ștaheta de la gard a avut loc după acțiunile huliganice ale grupului de tineri, prin care se afla și A.Negru.

Instanța de apel a concluzionat că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță, prin aplicarea amenzii, este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, la care s-a ținut seama de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțele cauzei și persoana acestuia.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul A.Negru care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că instanțele de fond și-au bazat soluțiile doar pe declarațiile părților vătămate și a martorilor care urmau a fi apreciate critic; în cauză lipsesc probe certe ce ar fi demonstrat vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate, iar instanța de apel a lăsat fără apreciere rapoartele de expertiză medico-legale, astfel nu s-a expus asupra motivelor invocate de el în apel, în rest, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurentul, potrivit textului recursului, ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată solicitînd achitarea sa, motivînd că nu a comis infracțiunea imputată, nu au fost prezentate probe certe ce ar dovedi vinovăția lui în cele incriminate.

Colegiul penal constată că motivele invocate în recurs nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești.

Totodată, după cum rezultă din conținutul recursului, de fapt, recurentul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de învinuire, considerînd că instanțele de fond incorect au apreciat declarațiile martorilor M.Țăruș, M.Grigoreț, I.Zolnicova și actele cauzei care, în opinia recurentului, nu confirmă vinovăția lui.

La acest capitol, Colegiul reține că, conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că

judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atât ale apărării, cât și ale acuzării, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui A.Negru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărârilor instanțelor de fond, și anume declarațiile lui A.Negru, I.Negru și M.Negru, a martorilor M.Țăruș, M.Grigoreț, I.Zolnicova și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 28.02.2012, de confruntare între I.Negru și A.Negru din 26.06.2012; rapoartele de expertiză medico-legale nr.89/D, 90/D, 86/D, 93/D, 91/D, 87/D, 88/D din 19.05.2012, probe detaliat descrise la pct.4 al prezentei decizii.

Argumentele invocate de recurent, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, că neîntemeiat nu au apreciat critic declarațiile martorilor acuzării M.Țăruș, M.Grigoreț și I.Zolnicova, nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel s-a expus asupra acestora, concluzionând că declarațiile acestor martori pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești sînt consecvente și coroborează între ele, precum și cu restul probelor cauzei, și nu trezesc careva dubii, mai mult că aceștia fiind audiați în prima instanță, au dat declarații sub jurământ, fiind preîntîmpinați, conform art.312-313 Cod penal, pentru darea declarațiilor false, astfel lipsind temeiul de a considera că acestea au fost date în vederea creării unei poziții defavorabile lui.

Totodată, la acest capitol, Colegiul penal menționează că motivele invocate referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în temeiurile cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Concomitent, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat (f.d.73-80, v.2).

Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului A.Negru în săvîrșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiunii adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

În speța dată, s-a constatat că A.Negru în afară de a încălca ordinea publică, a aplicat violență asupra lui M.Negru și I.Negru cauzîndu-le, respectiv, vătămări corporale neînsemnate și ușoare. Astfel, din conținutul hotărârilor atacate rezultă că instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului A.Negru în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, descriindu-le

în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Prin urmare, motivele recurentului ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate declarațiile lui și a martorilor, Colegiul penal le consideră inadmisibile, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, fiind apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de amendă, în strictă conformitate cu normele legii penale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal, decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Negru Alexei împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 28 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013 în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2013.

Președintele

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă